

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *János Tibor*

Cím: *Neves amerikai művészpár
Budapesten*

Forrás: *Az Újság*

3m
(Hely)

1924. 7. 9.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy *910.2*

Hely

Idő

"1924"

Személy

Neves amerikai művészpár Budapesten.

— Beszélgetés Mrs és Mr Lunttel. —

Megszűnik az amerikai primadonna-kultusz. — Nincsenek égignyúló fizetések.

A Hungária-szálloda Valéria-utcára néző erkélyes nagy szobájában ülünk. Az alkovban kis kerek asztal. Szemben velem Mrs Lunt, mellettem férje. Önagsága valóban igen szép hogy. Nem a tipikus amerikai reklám-szép-ség, intelligensebb fej. Gesztenye hajkorona övezi bájos, keskeny arcát, barna szemei élénken csilognak s apró, fehér fogai majd mindég láthatóak, mivel mozgékony ajkait állandóan üde mosolyra huzza. E kissé kacér mosoly eredete tán atyjának francia mivoltában keresendő. Férje már várbeli, igazi amerikai. Magas, mint valami rudugrobajnok, de vállas is. Bronzból öntött arca markánsan, szimpatikusan élesvonalu, nézése mély, egyenes.

Ahogy beszélni kezd, száját meggondoltan, lassan mozgatja:

— Tulajdonképpen azért jöttünk Pestre, hogy színházi emberekkel beszéljünk. A newyorki híres Guild-színház művészei vagyunk s szeptemberben magyar darabok főszerepeit is eljátsszuk. Személyes instrukciókat kívántunk volna, de sajnos, mindenki elutazott már Budapestről. Azonkívül a *kosztümöket is itt kívánjuk beszerezni*. Mivel senkit nem találtunk itthon, eredetileg csak két napot akartunk itt tölteni. De ez a két nap eddig is hat lett. Nem enged Budapest, ez a nagyszerű város. *Csodálatos dolgok történnek itt az emberrel*. Egyik este barátaink budai kis-kocsimába vezettek minket. Ahogy belépünk, megpillantunk egy kicsi, alacsony, csunya hegedülő embert, kinek arcából két izzó zöld szem világit ki. A cigány. Abban a pillanatban, amint ő is meglát engem, felém fordul, s világért sem nézve feleségemre, vagy barátaimra, belémfurja zöld szemeit, majd zokogó nótaba kezd: *Ahít én szeretek...* (ezt magyarul mondja Lunt, hibátlan kiejtéssel) s végigjátssza, szívből, nekem, csak nekem. Soha nem érzett borzongás futott végig rajtam: megigézett. Milyen szép nóta, ez az én nótam: *Abat's my song*, mondja, oly büszkeséggel, mint ha csakugyan saját külön, személyes tulajdona volna?

S így beszél tovább Budapestről, alig akarja megérteni, hogy főként az amerikai színházi világról szeretnék tudni valamit.

— Amerika... mondja végre, azt hiszem színházi téren első renaissance előtt áll. A közönség kezdi megbecsülni az irodalmat. Ez váratlan, meglepő újdonság és számtalan, fontos következményt von maga után. *Kezdik Shakespearét játszani*. Hamlet 100-szor ment idén, Romeo és Julia 250-szer. Az irodalmi darabokhoz számít Liliom és a Hattyu is. E törekvésekkel párhuzamosan lassan *inogni kezd a tiszta star-rendszer is*. Eddig a színházban semmi nem volt fontos, csak a *főszereplő neve*. E névvel ment egy-egy darab 2—3 évig. Feleségem 7 év alatt mindössze 8 darabot játszott s ezért Amerika egyik legjelentősebb színésznőjének számít. Furcsa dolgok történnek meg e rendszer következtében. *Frank Bacon*, egy amerikai színész 65 éves koráig nyomorgott név nélkül, ismeretlenül. Ekkor irt ő maga egy darabot, melynek főszereplője is ő volt. Ez bevált és az *aggastyánból máról-holnapra* Amerika egyik *leghíresebb embere lett*. Mindez azonban most, hirtelen változni kezd. Az irodalmi értékeléssel párhuzamosan az *ensemble is fon-*

losságra tesz szert s nemsokára a művészi együttes épp oly jelentős kérdés lesz, mint eddig az egyéni attrakció volt. Az intellektuális értékek előtérbenyomulása a háború alatt és után tömegesen Európába került tömegek izlésváltozására vezethető vissza. S ugyanezen követelmények lassan a moziira is érvényesek lesznek.

— Nem jelent nagy konkurenciát a mozi a színházzal szemben? — kérdezem.

— Nem hinném, veszi át a szót Mrs Lunt. Newyorkban mintegy 80 színház működik s mind virágzik. Bár természetesen a mozi-starok jövedelme százszorosan felülmulja a színészekét. *Fairbanks* és *Pickford*, kikkel Londonig együtt jöttünk, többet keresnek, mint évi egymillió dollárt. Ellenben a kis színészek minimálisan 25 dollárt kapnak hetenként s az elsőrendű csillagok fizetése pedig heti 500—1000 dollár közt váltakozik. Ennél többet tán senki sem kap. De idáig is elég nehéz eljutni, mivel Newyorkban rengeteg sok jó színész van. Hogy csak a világviszonylatban is elsőrendűeket említsen: *Ethel Barrymore*, *John Barrymore*, *Laurette Taylor*, ki a maguknál is jól ismert *Peg of my*

heart-ot vitte sikerre s főképpen *Mrs Fiske*.

— Nehéz Amerikában művészi karriert csinálni? — kérdezem.

— Nálunk a karrierek mind tipikusak, — feleli a férj. Például az én esetem. Gyermekkoromtól színész akartam lenni. 19 éves koromban voltam először színen. Sokaig a nevem sem ismerte senki, mivel mindenhol egyedül a női főszereplő-névét kürtölték szét. Egyszer azután a manager ugy találta, hogy én jobban tetszek, mint partnernőm. Ekkor egész egyszerűen *levették a nő nevét s ezután ugyanaz a darab az én nevem reklámirozásával ment tovább*. Ekkor kezdtek ismerni. Ugyanezt az utat futja meg mindenki. Legnagyobb sikerem akkor éltem meg, midőn a neves amerikai drámaíró: *Booth Tarkington* személyem számára írott *Clarence* című darabját játszottam. Meg kell jegyezmem azonban, *feleségem nagyobb művész, mint én vagyok, nagyobb sikerei vannak*.

Önagsága közbeszól, hogy szabad ilyen mondani. Kedvesen vitatkoznak, ki jelentősebb. Végre megegyeznek benne, hogy megis a missis s bizonyosságul előadják, hogy *3 évig egyfolytában játszotta Vincent Lawrence* komédiáját, az *In love with Love*-ot.

— Sajnálom, teszi hozzá Luntné, hogy mindezen darabok közül Önöknél egyet sem ismernek. Tudomásom szerint azonban jövőre színr fog kerülni a Vigszínházban *Sutton Vane* egyik darabja, az *Outward Bound* (Ki a kikötőből). S ebben a darabban *Góth* fogja játszani azt a szerepet, mit férjem kreált.

Kis csend, majd lassan, konokul megint csak Budapestre térnek át, csak erről beszélnek. Kijelentik, hogy Anglián kívül Magyarországon öltöznek legjobban a férfiak, hogy itt a legszebbek a nők, legpompásabb a konyha s a bor.

Midőn elbocsúznak, Mr. Lunt megszorítja kezem s hal-kan dudolja magyarul: »Valakit szeretek

Köves Tibor.